Ao. 1843. Nº. 2.

DONDERDAG, 5 JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PARAMARIBO, den 5 Januarij 1843.

Op HEDEN zal door den Gouverneur Generaal *geen AUDIENTIE* verleend worden.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Policie.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, daartoe geauthoriseerd door den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, brengt ter kennis van het algemeen, dat het Gouvernement, de reinheid en zindelijkheid der Straten, Wegen en Grachten van de Stad *Paramaribo* in het belang der gezondheid van de Ingezetenen willende bevorderen door tusschenkomst der Policie, *het ophalen der haard-asch* en *vuilnis* in de verschillende Wijken, langs de Huizen der Inwoners, heeft doen aanbesteden, ten gevolge waarvan het gezegd *ophalen der vuilnis* en *haard-asch*, onder de gestelde voorwaarden en verpligtingen, is aangenomen door MOZES LOPEZ FINSIJ, welke daarmede eenen aanvang zal maken op Maandag den 9den Januarij e. k.

Overtuigd, dat de Ingezetenen de goede bedoelingen van het Gouvernement even zeer erkennen, als den aannemer in het voldoen aan zijne verpligtingen zullen willen te gemoet komen, wordt alvorder ter kennis van elk en een iegelijk gebragt, dat de aannemer M. L. FINSIJ, te beginnen met Maandag den 9den Januarij e. k. en voorts telken dage, met uitzondering van den Zondag, DES VOORMIDDAGS VAN *ZEVEN* TOT *ELF* UREN EN DES NAMIDDAGS VAN *VIER* TOT *ZES* UREN, met daartoe ingerigte Bakwagens, in de verschillende Wijken der Stad langs de Huizen zal doen rondrijden, ten einde elk en een iegelijk in de gelegenheid te stellen, om de *haard-asch* en *vuilnis* van voor zijne woning te doen wegvoeren, zijnde aan den aannemer de verpligting opgelegd, om de voerlieden bij de bedoelde Bakwagens van eenen Hoorn te voorzien, ten einde ieder in tijds te waarschuwen, om door zijne onderhoorigen de *haard-asch* en *vuilnis* in geschikte bakken te doen aandragen.

Tegen het werpen van *haard-asch* en *vuilnis* op de Straten, Wegen, Grachten, Waterkant, Pleinen en onbebouwde Erven streng zullende worden gewaakt, zullen tegen iedere overtreding de strafbepalingen, vervat in de Publicatie van 19 November 1828 (Gouvernements Blad van dat jaar sub No. 17), onverwijld worden ingeroepen.

Paramaribo, den 4 Januarij 1843.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Eerste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij dezen op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, binnen zich aldaar bewijselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* dezer, den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd; van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31 December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke *Finale Vrijstelling* van de Commissie, voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* Zitting houden in het lokaal boven de WEESKAMER, van 's morgens 9- tot 12 uren, op Maandag den 9den dezer, voor de personen, wier namen aanvangen met de Letters: A. B. C. D. E. F. en G.; — continueert op Donderdag den 12den daaraanvolgende met de Letters H. J. K. L. M. N. en O., en vervolgens op Maandag den 16den, met de Letters: P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat, moeten opgeven.

Paramaribo, den 2 Januarij 1843.

Namens de Commissie voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

ADVERTENTIEN.

Patentregt.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de PATENTPLIGTIGEN, dat bij art. 2 der Ordonnantie op het Patenregt bedoelde Declaratoiren, behoorlijk ingevuld ten zijnen Burele dagelijks (uitgezonderd des Zondags), gedurende de gewone Katoor-uren zullen worden aangenomen, tot en met den *laatsten* dezer maand, en herinnert terzelfs aan de poenaliteiten welke op de niet inlevering binnen den bij de Wet bepaalden tijd, bij art. 56 dier Ordonnantie is gesteld.

Paramaribo, den 3 Januarij 1843.

De Administrateur voornoemd,
Namens denzelve,
J. G. W. BANFFER,
1ste Commies.

(1467) De Firma van IM THURN & BIXBY op den 31sten December ao. pp. gedissolveerd zijnde, geeft de ondergeteekende te kennen, dat hij de *AFFAIRE* van *heden* af, voor zijne rekening zal continueren en recommandeert zich in de gunst van Heeren Eigenaren en Administrateuren van Plantaadjen en verdere Ingezetenen, met belofte van een *prompte* en *civile* bediening.

Paramaribo, den 4 Januarij 1843.

L. B. J. B. V.

(1468) De ondergeteekenden zich op HEDEN geassocieerd hebbende, om onder den Naam en Firma van:

H. GOUDMAN & Co.,

zoowel in het vak van *APOTHECAR* en *DROGIST*, als in andere *ARTIKELEN*, HANDEL te drijven, hebben de eer zich bij voortduring in de gunst van het geëerde Publiek aan te bevelen, eene *prompte* en *civile* bediening belovende.

Paramaribo, den 1 Januarij 1843.

H. GOUDMAN.
J. J. H. FISCHER.

TE KOOP BIJ

Eduard Kölle:

BOTER, KAAS, HAM, GEROOKTE TONGEN, AARDAPPELEN, fijne SIGAREN, enz.

GOEDKOOP BOOKSPEK, exquise RHIJNWIJN, HAVER in vaten enz.

☞ *NB. In het Nieuw Jaar, alles CONTANT.* (1533)

Ingezetenen.

BINNENGEKOMEN.

Den 31sten December 1842, het Schip Phœnix, Kapt. J. J. Gorter, van Amsterdam, hebbende 42 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 30sten December 1842, het Schip Ida Cornelia, Kapt. F. W. Schenk, lading: 269 vaten Suiker en 28 balen schoone Katoen.

Den 31sten, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, lading: 403 vaten Suiker, 53 balen schoone Katoen en 54 balen Cacao; — beide naar Amsterdam.

Nieuwstijdingen.

Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 15 November 1842.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 November.

De Engelsche paketboot die te Marseille aangekomen is, brengt de volgende tijdingen uit Alexandrie van 25 October:

» Heden morgen is eene Fransche oorlogsbrik van Beyruth alhier aangekomen, het bericht medebrengende dat de Druzen en de Maroniten in massa opgestaan zijn. De grootste eensgezindheid heerscht onder dezelve, en de Turken trekken uit al hunne stellingen naar het gebergte terug, daar zij aan de bevolkingen geenen weerstand kunnen bieden. Van Beyruth had men artillerie daarheen gezonden, maar dezelve kon niet tot in het gebergte doordringen. Eene karavaan, die uit Beyruth getrokken was, is door de insurgenten geplunderd geworden, maar zij hebben al de Europeanen en de goederen, die aan hen, aan de Syriers en aan de Christenen toebehoorende, gespaard."

— Terwijl de Madrilsche periodieke drukpers zich al dieper en dieper verliest in eene doellooze polemiek, over de formeele voorwaarden tot eene verloving der Koningin Isabella, houden de prov. dagbladen zich voornamelijk er mede bezig, om voor de Koningin den meest haar tot gemaal voegenden personaadje op te zoeken.

Sedert des Infanten Don Francisco de Paula's tegenwoordigheid in Sarragossa, hebben de Arragonsche dagbladen niet opgehouden, te trachten de voordeelen te betoogen van eene familie-alliantie tusschen de Koningin en een harer jeugdige neven, en dit gevoelen met betrekking tot deze, voor Spanje's toekomst zoo hoogstgewigtige aangelegenheid ontmoet luiden weerklank bij de dagbladen der Noordelijke provincien en van Katalonie. Allen stemmen daarin overeen, dat in geen geval de hand der Koningin aan eenen vreemden Prins mag geschonken worden, waarvan het onmisbaar gevolg zou moeten zijn, dat ook in Spanje zich vreemde belangen indrongen; en zij oordeelen, dat de oudste zoon van den Infant Don Francisco de Paula, door zijne hoedanigheden en vermogens, volkomen de man is, welken Spanje wenschen kan aan de zijde van deszelfs Koningin te zien. Een brief in den *Constitucional* van Barcelona zegt van den jongen Infant: *» Hij is eene gebiedende noodwendigheid voor Spanje, hij is de regenboog, het verbondsteeken voor alle partijen, en, met één woord: hij is datgene, wat de Spaansche natie wenscht, verlangt en eischt."* — Te Madrid, echter, schijnt men er juist niet zoo over te denken. De ministerieele dagbladen hebben tot dus verre iedere aanraking met deze persoons kwestie ontweken, door te beweren, dat het nog te vroeg is, zich met eene aangelegenheid bezig te houden, die eerst na verloop van eenige jaren tot stand gebragt kan worden.

— De buitengewone geldverlegenheid des gouvernements geeft aanleiding tot de zeldzaamste verschijnselen. Zoo deed onlangs de intendant van Toledo voor zijn bureau het volgende berigt aanplakken: *»Er is geen geld in de kas, derhalve kan niemand worden betaald."*

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 9 November.

Er wordt nog altijd van niets anders gesproken dan van de gesteldheid der aangelegenheden in China en Indië, en men betreurt het lastige erfdeel, door het vorige kabinet aan deszelfs opvolgers vermaakt.

Eenige dagbladen verzekeren, dat ten onregte beweerd was dat de kosten der Bonapartistische expeditie naar Boulogne (begroot op 80,000 ponden st.) in verband stonden met de vervalsching der Exchequerbills. Volgens den *Morning Post* heeft Lodewijk Napoleon die kosten geheel alleen en uit zijn eigene middelen bestreden.

De zaak van Fortenalie, waarover reeds zoo langen tijd een geschil tusschen Engeland en Frankrijk bestaat, is, zegt men, op het punt beslecht te worden door middel eener schadevergoeding van tien of twaalf duizend ponden sterling, welke het Fransche kabinet aan de Engelsche reclamanten zoude betalen. Men verzekert, dat de Koning van Pruisen arbiter in het hoogste ressort over dit vraagpunt is geweest.

Bij gelegenheid van den Lord Majors-dag heeft er, gelijk gewoonlijk, een luisterrijk gastmaal in het raadhuis plaats gehad, hetwelk door de meeste tegenwoordige en vorige ministers is bijgewoond. Men heeft zelfs bij die gelegenheid zekere toenadering tusschen Sir R. Peel en Lord J. Russell opgemerkt, die betuigden, dat, welke partij-meening hen mogt scheiden, zij elkander reeds de hartelijkste vriendschap toedroegen.

— De *Delhi Gazette* van 21sten Sept., de laatste courant voor het sluiten der mail van het Noordwesten van Indie, verzekert dat Akbar Khan besloten had Kabul te verlaten en de gevangenen naar Hindoo-Koosh over te brengen.

DUITSCHLAND.

BRESLAU, 4 November.

Voor eenige dagen kwam alhier met den spoortrein aan een jong man van een zeer fatsoenlijke familie, uit Neustadt, ten einde zoo het heette, hier eene plaats te zoeken. Dit laatste evenwel geschiedde niet; zijn geld was intusschen geheel verteerd en geene mogelijkheid ziende om zijne verteringen voort te zetten, sloeg hij eindelijk, om tot elken prijs zich geld te verschaffen, den verschrikkelijksten van alle wegen, dien der misdaad, in. De logementen kwamen hem, wegens de gestadig daarin heerschende drukte, het geschiktste daartoe voor. Na gisteren eenigen tijd in een der logementen rondgezworven te hebben, vernam hij, dat eene der achterkamers bewoond werd door eene jonge dame met hare moeder. Het oogenblik waarnemende dat de moeder uit was, trad hij de kamer binnen, sprak de jonge dame als een oud vriend en zelfs bloedverwant aan, en eer deze nog den tijd had hare verwondering aan den haar geheel onbekenden jongman te kennen te geven, viel hij over haar heen en bragt haar met een pas geslepen mes onderscheidene steken in den hals toe, hetgeen haar bewusteloos op den grond deed nederzijgen. De moordenaar doorsnuffelde dadelijk alles, doch vond niets. Doch nu ook verscheen de moeder voor de geslotene deur. De moordenaar deed open, greep ook haar, wierp haar op den grond, trapte haar met voeten, nam eenen aan den muur hangenden pels en liep weg. Het is onbegrijpelijk hoe de boosdoener op bijna het drukste uur van den dag, tusschen 4 en 5 ure des namiddags, heeft kunnen ontvlugten, en ook hoe in het logement niets van het gansche voorval werd vernomen tot dat hij weg was. Men zocht dan ook lang en vruchteloos naar den moordenaar, wiens beschrijving door zijne slagtoffers slechts zeer onvolledig gegeven konde worden. Eerst den volgenden middag werd hij in een ander logement ontdekt en aan de justitie overgeleverd. De moeder heeft geene verdere nadeelige gevolgen van hare mishandeling ondervonden; de toestand der dochter is echter hoogst gevaarlijk.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Noord-Holland, Kapt. H. K. Huijl. — Adres bij Geb. Reijns.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Nathalie, Kapitein S. Nielsen. — Adres bij L. D. J van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Joana Lyon.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. C. A. Schönbeck. — Adres bij J. F. Favereij.

Het Nederlandsch Kofschip Frieslands Gouverneur van Sytsema, Kapt. F. H. Zeylstra. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Mengelingen.

EEN VOORBEELD VAN BRAAFHEID ZONDER EIGENBELANG.

Te Verona, in Italien, was een groote brug over eene breede rivier gebouwd. Op deze brug stond een huisje, waarin een man woonde die de tol ontving, welke daar moest betaald worden. Nu gebeurde het, na eenen harden winter, door het smelten der sneeuw, en het opeenpakken van groote ijsklompen, voorgestuuwd door eenen geweldigen wind, dat deze brug aan beide einden wegdreef, en dat men elk oogenblik verwagtte moest, dat het middenste gedeelte, met het huisje van den tollenaar, ook geheel zou weggespoeld worden. De arme man, benevens zijne vrouw en kinderen: hieven een erbarmelijk geschrei aan, en riepen om hulp. De brug stortte al meer en meer in — het gevaar werd met elke seconde grooter — zij zagen den dood voor oogen — zij verdubbelden hun angstgeschrei, maar nog kwam er geene redding opdagen! Het scheen ook of daartoe geen middel was. Wie durfde het wagen, om met eene boot door den alles voortsleependen stroom, en de buitengewoon groote ijsstukken, heen te varen, om dus ter hulpe der ongelukkigen toe te schieten? Duizenden van menschen stonden aan den oever, en betuigden hun medelijden met dezelve: maar wat kon dit baten! Ten laatsten kwam er ook een Graaf, Spolverini genaamd, aanrijden; deze trok eene beurs vol geld uit, hief die in de hoogte, en riep: » Wie dezen ongelukkigen redt, zal twee honderd dukaten tot eene belooning hebben!" Hij herhaalde dit eenmaal, tienmaal — velen zagen begeerig naar de beurs, maar niemand waagde het, die te verdienen. Intusschen wies het water bestendig hooger — bruischten de golven immermeer vreesselijk — werden de ijsklompen gestadig meer tegen de brug, en het huisje aan, opeengestapeld, — en lieten de tollenaar, deszelfs vrouw en kinderen al gedurig akeliger hunne klaagstemmen hooren. — Eindelijk, wanneer nu alles geheel verloren scheen, kwam er een boer in een slegt gewaad aanloopen; deze sprong in een klein schuitje, werkte daarmede, met de uiterste moeite: tegen den wind en den stroom op, door de ijsstukken heenen, en kwam gelukkig aan de brug. Maar de tollenaar had vele kinderen en het schuitje was te klein, om het gansche gezin te gelijk te kunnen bergen. De boer nam daarom maar een gedeelte van het gezin in het schuitje, en bragt dat gelukkig aan land. Hij begaf zich daarop ten tweedenmaal in het grootste levensgevaar, om naar de brug te roeijen, kwam daar weder aan, maar kon nog allen niet in de boot innemen. Een gedeelte van het huisgezin stelde hij nu weder in veiligheid, en nam een derde proef, om de nog overgeblevenen voor eenen gewissen dood te bewaren. Ook deze reis gelukte het hem, zoodat hij de redder van het geheele huisgezin werd. En zaan elks bevond hij zich met de laatste aan land, of de brug stortte met het huisje in.

Nu verheugde zich een ieder der aanschouwers over de gelukkige redding van die goede menschen, welke zich in zulk eenen vreesselijken nood bevonden, en bewonderde den moed des landmans. De weldadige Graaf was de eerste die zich bij hem vervoegde, hem zijne beurs toereikte, en tot hem zeide: » hier, mijn vriend! hier is uw welverdiend loon! neem deze beurs met dukaten voor uwe menschlievendheid!" — Maar de brave boer antwoordde: » wat ik deed, deed ik niet om dit geld te verdienen; ik zou daarom mijn leven zoo niet gewaagd hebben: want het is voor geen goud veil. Menschen voor den dood te beveiligen, als ik dat konde, reekende ik mijn pligt: daarom heb ik mijn best gedaan, om hulp aan de ongelukkigen te bewijzen, gelijk, mij door Gods zegen gelukt is. Nu ben ik wel arm, maar lijde nog geen gebrek. Wilt gij dan uw geld tot beoefening van weldadigheid besteden, zoo geef het den tollenaar; die zoo aanstonds zijn have en goed verloren heeft." — Dit gezegd hebbende, keerde de boer zich om, en ging weg. Niemand wist wie hij was, en waar van daan. Doch onder de menigte onkenbaar geworden zijnde, juichte elk zijne daad toe, en de Graaf werd de helper van het gered huisgezin.

Edel gedrag! mogt het vele navolgers vinden! En wie uwer, waarde lezers! herinnert zich niet, bij het verhaal van zulk eene hulpbetooning, de menschlievendheid van de Gebroeders De Bekker en anderen, in de jongstverloopene jaren, bij de overstroomingen in ons Vaderland betoond — waar door zij zich eenen onsterfelijken naam verworven hebben, en welke zij ook zonder baatzucht volvoerden.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.